

Hà Nội, Và Hoàng Anh Tuấn, Và...

Tác Giả: Nguyễn Xuân Hoàng
Thứ Tư, 13 Tháng 10 Năm 2010 11:20

Sáng nay San Jose mưa. Mưa nhỏ thôi. Nhưng ngày đầu tháng Mười, mùa Thu miền Bắc Cali không lạnh.

Một người bạn quen tôi Quận Cam vừa gửi tôi một CD trong đó có ca khúc Mưa Sài Gòn, Mưa Hà Nội. Đây là một bài hát khi mới ra đời, ban hợp ca Thăng Long đã mang đến cho người nghe niềm tin tưởng. Bài hát đã lâu tôi không nghe. Nhưng tôi thích ca khúc tôi vẫn nhớ là do Hoàng Anh Tuấn viết cho nhạc của Phạm Đình Chương. Chúng tôi vẫn gọi anh là thi sĩ của Hà Nội.

Hà Nội yêu, anh vẫn yêu mưa n khóc/ Mây chốc năm, xa đến mấy nghìn năm. Đó là hai câu thơ đã in ấn rất lâu trong tôi.

Tôi nhớ lần cuối gặp anh năm 2006 trong nhà dưỡng lão Mission De La Casa ở San Jose.

Hôm đó, anh ngồi xe lăn, cười hỏi tôi. “Đi đâu?” “Thì đi thăm anh, chờ đi đâu!” “Này cậu, thế mà đã hai mươi năm rồi đấy!” Hoàng Anh Tuấn không nhớ ngày gặp nhau gần đây, trừ ngày anh vào Viện Dưỡng Lão, mà chờ chờ chuyến của 20 năm trước, ngày Đà Lạt, Sài Gòn... Đúng, năm 1986 tôi gặp anh ở Virginia khi vừa đặt chân xuống vùng đất mới. Hôm đó, uống chén rượu, tôi đọc hai câu thơ trên và trêu anh:

“Trời ơi, trời sao yêu mà yêu mưa n khóc là thế nào?” Hỏi đó anh cười cười, không trả lời. Bây giờ chính anh nhớ rồi, và nói, “Nghe đây, yêu mà không lý do thì khóc chờ sao? Cậu vẫn vẫn biết mà!” Và chúng tôi đã cười với nhau.

Tôi vẫn nhớ, đi thăm một người bạn trong nhà dưỡng lão mà trêu chọc, ý nghĩ ngày gặp bên anh trong một quán ăn ở Virginia giữa những chai bia. Cái chết gì của Hà Nội khi anh yêu mê thành phố này đến thế? Tôi không biết. Nhưng tôi biết một điều: nhạc của Hoàng Anh Tuấn là nhạc của Hà Nội và nhạc của Hà Nội cũng là nhạc của Hoàng Anh Tuấn.

Mặc dù, năm 1949, mới 17 tuổi, Hoàng Anh Tuấn đã rời Hà Nội đi Pháp du học. Paris, Sài Gòn,

Hà Nội, Và Hoàng Anh Tuấn, Và...

Tác Giả: Nguyễn Xuân Hoàng
Thứ Tư, 13 Tháng 10 Năm 2010 11:20

Dalat, rì i lị Paris, Virginia, San Jose ... và bao thành phố khác. Chẳng ai mọt lị n tr lị Hà Nội, thì nh ng, Hà Nội lúc nào cũng nguyên vẹn trong anh. Hà Nội tràn ngập trong nh ng trang ch c a anh. Nh th sau năm 1949, ngày anh b Hà Nội ra đi cho đ n năm m i năm sau, Hà Nội v n còn đ p nh p trong trái tim anh.

*Tôi kỉ m h n tôi x a Hà Nội
Thu còn trong v t gió vào Thu
Thơ ng nghe ng t t ng cô hàng c m
Chênh vên đầu cu i ph Sinh T*

Xa Hà Nội, Hoàng Anh Tuấn mang theo Ga Hàng C nh ng sáng s m ngái ng , H Tây nh ng bu i chi u tà, mang theo Hàng Đ ng, Hàng Gai, mang theo năm c a ô...

Anh không b t đ c Hà Nội ra kh i ký c mình, không th quên đ c nh ng “hoa s u l ng l” (mà hoa s u sao l i l ng l nh ?) ... Trong văn h c Việt Nam, có l không m t thi sĩ nào dành cho th nhi u Hà Nội nh Hoàng Anh Tuấn.

Khi Mai Th o v i t Đêm Giã T Hà Nội, anh đã chia tay Hà Nội th t s . R i Tháng Giêng C Non, Đ T ng Nh Mùi H ng, M i Đêm Ngà Ng c... và sau cùng v i Ta Th y Hình Ta Nh ng Mi u Đ n, Hà Nội có v nh đã ra kh i anh.

Hà Nội, Và Hoàng Anh Tuấn, Và...

Tác Giả: Nguyễn Xuân Hoàng
Thứ Tư, 13 Tháng 10 Năm 2010 11:20

Khi Thanh Tâm Tuyán viết Bäp Läa sau ngày vào Nam, rßi Tôi Không Còn Cô Đßc, Mät Chä Nhät Khác, có lẽ Hà Nội vẫn còn trong Thanh Tâm Tuyán, nhưng những trang chữ của anh không còn täm đäm mùi hương Hà Nội nữa.

Còn ai Hà Nội hiện Nguyễn Sa, vậy mà thơ anh tràn ngập Paris, tràn ngập những phố phường Tây, täm đäm häi thơ thi hiän đäi hiện là quá khứ. Chẳng có Hoàng Anh Tuấn vẫn chung thủy với thành phố của anh.

*Em Hà Nội, Hàng Đßng trong giấc nói
Đß Hàng Bông êm ái lót chăn mä
Thäng những buổi chiều Bác Cä ngày xưa
Anh nhìn nét mặt trẻ thơ lãng mạn
.....*

*Hàng Vôi đỏ nắng nän trong ngày nắng
Ý Hàng Đào chín mäng trái môi chia
Xin Hàng Than rực cháy lửa đam mê
Khi quän quät trong ái ân Hà Nội
(Bài thơ Hà Nội)*

Hoäc

*Hà Nội yêu xin cầm tay tôi nữa
Mät tôi thôi cho väa đời hai tôi
Thêm ngày xưa hạnh phúc rồi thiên thän
Anh chết tôi sống trong tình yêu công chúa*

Cho đến tận khi sắp xa lìa 'cõi trần', Hà Nội vẫn là nỗi day dứt không nguôi trong anh. Xin được trích một đoạn thi buổi chiều của anh trong những ngày cuối đời:

*Hà Nội anh giờ là giấc chiêm bao
Cùng thơ tôi đã già đi trăm tuổi*

Hà Nội, Và Hoàng Anh Tuấn, Và...

Tác Giả: Nguyễn Xuân Hoàng
Thứ Tư, 13 Tháng 10 Năm 2010 11:20

*Buổi sáng nay tâm hồn nghe thấy
Mặt thoáng vui chợt tôi chợt bay đi
Rời nơi bụi n nhũ lũ mặt ngu si
Gấm nhũ m n t n a linh hồn r a m c.*

Bây giờ ngồi đây, trong căn phòng nhũ c a mình, giữa mùa thu San Jose, nghe lời Mẹ a Sài Gòn, Mẹ a Hà Nội cũng chũ là nghe lời mặt kẻ ni m:

*Mẹ a hoàng hôn
Trên thành phố bụi n gió heo may vào hồn
Thơ ng hũ ng tóc em ngày qua
Ôi ngũ i em Hũ Gũ m vũ nũ ng chũ u tà...*

Vũ Ngọc Phan, trong “Hũ Ký Nhũ ng Năm Tháng y” viết:

“Nhũ ng ngũ i đã Hũ Nội đũ n ba, bốn, năm đũ i, khi đi xa Hà Nội mà nhũ Hà Nội là thũũ ng tình, nhũ ng có ngũ i chũ mũ i Hũ Nội đũũ c mũ t vài năm, có khi chũ đũũ c mũ y tháng, mà khi ra đi vũ n cũ nhũ cũ nh, nhũ ngũ i, có thũ là nhũ ngũ i hũ n cũ, thì đũ thũ y Hà Nội có sũ c quyũ n rũ thũ t.”

Có lũ ông nói đũng, khi nghe ca khúc Có Phũ i Em Mùa Thu Hà Nội cũ a Trũ n Quang Lũ c ngũ i ta đầu biũ t nhũ c sĩ là ngũ i Quũ ng Trũ. Nũ nhũ ng ngũ i con cũ a Hà Nội nhũ Trũ ng Đài mô tũ mũ t Hà Nội Đêm Trũ Gió vũ i Cành me thì thũ m gũ c đũ u vào dĩ vãng, vũ i Cô đũ n sũ u rũ ng ngoài ngõ vũ ng thì nhũ c sĩ Trũ nh, ngũ i con cũ a cũ đô Hũ cũng đũng tũ ng Hà nũ i mũ t ca khúc đũ y hình ã nh và xúc cũ m:

*Hà Nội mùa thu, cây cũ m nguũ i vàng, cây bàng lá đũ,
nũ m kẻ bên nhau, phũ xũ a nhà cũ, mái ngói thâm nâu.
Hà Nội mùa thu, mùa thu Hà Nội,
mùa hoa sũ a vũ thũ m tũ ng ngũ n gió,
mùa cũ m xanh vũ, thũ m bàn tay nhũ,
cũ m sũ a vũ a hè, thũ m bũũ c chân qua.*

Hà Nội, Và Hoàng Anh Tuấn, Và...

Tác Giả: Nguyễn Xuân Hoàng
Thứ Tư, 13 Tháng 10 Năm 2010 11:20

*Hỡi Tây chi u thu, mọt nọc vàng lay bìa xa mồi gồi.
Màu sừng thừng nhừ, bầy sâm cốm nhừ vãi cánh mọt trồi.
(Nhớ Mùa Thu Hà Nội. Trích Công Sơn)*

Hà Nội giờ đây có còn nguyên vẹn như những gì Hoàng Anh Tuấn, Mai Thảo, Trích Công Sơn... đã nhìn thấy không? Hà Nội ngày xưa đó có sếp còn là mọt hoài niệm trong lòng những người như những người nó không? Tôi nhớ những câu thơ của Phan Vũ mà tôi đọc cách đây không lâu

*Em ơi! Hà Nội phố!
Ta còn em nắm cửa ô
Nắm cửa gió
Còn bão thổi ngiên qua đó
Ba mồi sáu phố,
Bao nhiêu mọt nhử?*

*Ta còn em mọt màu xanh thối gian.
Mọt màu xám hời vôi,
Chọt nhòe,
Chọt hời n.
Chọt lung linh ngời n n n,
Chọt mong manh
Mọt dáng,
Mọt hình,
Nhọt nhọt vàng son,
Đọt mọt cay đọt ng...*

Sao chót sừng mọt thối vôi Hà Nội thôi mà ông viết nên mọt Hà Nội phố thọt đọt n thọt, sâu đọt n thọt, và buọt n đọt n thọt? Đi u gì đã đọt a chân ông trong những chi u lang thang trên các con phố xưa, tìm lồi cái họt n sâu lồi ng còn quanh quọt đâu đây cọt a Hà Nội, miên man nghĩ, miên man nhọt đọt n đọt: “bọt ng thọt y mình chọt ng nhọt nọt i con đọt ng”.

Thọt, nhọt c vọt Hà Nội đọt ng nhọt thọt i nào cũng đọt y cọt m xúc, nhọt ng sao vọt n thọt y chọt t chọt a nhi u nọt i nhọt quá, nhi u day đọt t quá, nhi u hoài niệm quá... Và tôi tọt họt i giờ đây nọt u Hoàng Anh Tuấn có mọt lọt n trọt lọt i Hà Nội, li u nhọt ng bài thơ cọt a anh vọt Hà Nội có còn mang vọt đọt p nhọt anh vọt n say mê làm cho đọt n tọt n ngày già tọt cu cọt sọt ng không? Hay kọt niọt m nào vọt nhọt ng

Hà Nội, Và Hoàng Anh Tuấn, Và...

Tên: Nguyễn Xuân Hoàng

Thư: 13 Tháng 10 Năm 2010 11:20

ngày xưa cũng đẹp, hay không biết nữa ra sao đẹp khi đã là chuyện ngày xưa?

Nhớ Hoàng Anh Tuấn, mà tôi đã tìm kiếm đẹp chuyện trên trời dưới đất. Cũng chỉ vì một thành phố trong thành Hà Nội. [NXH]